

مد

مهین شهبلی، زنده‌نام حسین پناهی، سیروس لراهمی زاده، رضا بنفشه‌خواه، فاطمه گودرزی و فریبا متخصص اثری پر مخاطب بود. هر چند تلویزیون ایران آن زمان و در اواخر دهه ۶۰ تنها با دوشبکه به حیثیت خود ادامه می‌داد اما آن روزگار هم هر سریالی با ذائقه مردم جور در نمی‌آمد. میناجعفر زاده از نسل بازیگرانی است که تحولات تاریخی اجتماعی معاصر ایران را از نزدیک دیده است. حالا او در کمر کش دهه هشتم زندگی اش نقشی متفاوت را پذیرفته است. نقش «مادر بزرگ» در فیلم داستانی «زنگ آخر» که علاوه بر ظرافت‌های همیشگی این قبیل نقش‌ها، شخصیت مادر بزرگ از بیماری «آلزایمر» هم رنج می‌برد.

خانم جعفر زاده بازی در نقش «مادر بزرگ» در ساخته بلند شهرام عبدلی، به نظر کار ساده‌ای نبود. چطور شد که پذیرفتید؟

راستش را بخواهید، در واقع همین حضور آقای عبدلی باعث شد بازی در این نقش را قبول کنم. وقتی با من صحبت کرد، قبول کردم که در این نقش بازی کنم. درباره نقش هم که خوب وقتی شخصیتی که شما قرار است نقش او را بازی کنید، دچار مشکل آلزایمر شده، بدون تردید کار سختی به شما محول می‌شود.

نقش مادر بزرگ زنگ آخر را دوست داشتید؟

خوب نقش‌هایی را که بازی می‌کنم دوست دارم ولی این شخصیت، نقشی متفاوت پیش روی من گذاشت تا تجربه‌اش کنم. اصولاً بازیگر آن کار در نقش‌های متفاوت را دوست دارند و از تجربه جدید استقبال می‌کنند. من هم درباره نقش خودم فقط می‌تولیم بگویم که تجربه جدیدی با بازی در این نقش کسب کردم.

قرار بود زنگ آخر پس از طی مراحل تولید و تدوین، اکران شود اما چه اتفاقی برای «زنگ آخر» افتاد. منتظر اکران آن بودیم اما متأسفانه تا امروز که خبری نشده!

اگر شما خبری دارید به من هم بدهید! واقعا از چند و چون اکران آن اطلاعی ندارم. من فقط رفته‌ام سر کار و فیلمبرداری که تمام شد ما هم برگشتیم. امیدوارم هر چه زودتر فیلم زنگ آخر اکران شود و شما هم آن را ببینید.

حاجی حسنی!

کار کودک و نوجوان هزینه‌بر است

هر چند به نظر ساخت فیلم با بازیگرانی که در سنین کودکی و نوجوانی هستند، از دور کاری ساده و کم هزینه به نظر می‌رسد اما در عمل نگار این کار آنقدرها هم آسان نیست و دست بر قضا هزینه‌بر و نسبتاً دشوار هم به نظر می‌رسد. اشکان حاج حسنی، تهیه‌کننده فیلم «زنگ آخر» هم دغدغه‌هایی مشابه دارد. او در گفت‌وگویی کوتاه با ما به تشریح دل‌مشغولی‌های تیم تولید «زنگ آخر» پرداخت.

ماجرای اکران نشدن «زنگ آخر» واقعا چیست؟

خب در واقع چون اولویت اکران این فیلم با جشنواره فیلم کودک و نوجوان است و این جشنواره را در پیش داریم، پس تصمیم‌نهایی این شد که اکران عمومی «زنگ آخر» بماند برای بعد از جشنواره فیلم کودک و نوجوان. منظورم این است که همین حالا هم می‌تولیم این فیلم را اکران کنیم اما با تالی زمانی تصمیم گرفتیم پس از صبری که داشتیم، مدتی دیگر هم صبر کنیم.

وزمان این جشنواره چه تاریخی است؟

گمان می‌کنم اواخر برج ۸ (آبان) یا اوایل برج ۹ (آذر) باشد و فیلم «زنگ آخر» دی‌ماه اکران عمومی می‌شود.

جناب حاج حسنی «زنگ آخر» فیلم پر هزینه‌ای به نظر نمی‌رسد...

نه! اصلاً اینطور نیست! توجه بفرمایید این فیلم در رده سنی کودک و نوجوان است و به یقین هزینه‌بر است. کار با بچه‌ها واقعا سخت است. چون در سنی هستند که تجربه لازم را ندارند و ظرافت فکر و نبوغ کارگردان باید به کمک‌شان بیاید.

به موفقیت «زنگ آخر» در جشنواره فیلم کودک و نوجوان امیدوارید؟

بله چون سال پیش فیلم «تیام» را هم در این جشنواره داشتیم، به نظر حالا با تجربه بیشتر شانس بیشتری هم داریم.

فیلمبرداری «زنگ آخر» چقدر زمان برد؟

حدود ۲۰ روز و این هم به دلیل همان مقوله تجربه بود. قصه این فیلم درباره کودکی است که مادر بزرگش را ناگهان گم می‌کند و از آنجا که در کودکی خیلی به او محبت کرده، از طریق دفتر تلفن مادرش و به کمک دوستش سرنخ‌هایی از مادر بزرگ پیدایمی‌کنند و راهی خله سلیمانان می‌شوند. این فیلم در واقع کنایه‌ای به اتفاقاتی بود که برای آقای رضارویگری افتاد.

کمی هم درباره داستان فیلم «زنگ آخر» و بازیگران آن می‌گویید؟

«زنگ آخر» در واقع داستان کودکی است که علاقه زیادی به مادر بزرگ خود دارد اما مادر بزرگ او آلزایمر گرفته است. زمانی که مادر بزرگ گم می‌شود، آن کودک به کمک دوستش تلاش خود را برای یافتن مادر بزرگش آغاز می‌کند. درباره بازیگران این فیلم هم، سرکار خانم میناجعفر زاده نقش مادر بزرگ را بازی می‌کند و غیر از ایشان، نیلوفر شهیدی، سلمان گورن، علی عطایی، ملیحه عظیمی‌فر و آرتین عبدلی هم برخی دیگر از بازیگران این فیلم را تشکیل می‌دهند.

میناجعفر زاده:

شهرام عبدلی باعث شد نقش مادر بزرگ را بپذیرم بیشتر او را با مجموعه طنز «هتل پیاده‌رو» به یاد می‌آورند. سریالی با حضور ستاره‌ای به نام اکبر عبدی و هنرمندی او با بازی تکمیلی محمود پاک‌نیت به یکی از موفق‌ترین مجموعه‌های نوروزی تبدیل شد. این مجموعه نوروز ۱۳۷۸ روی آنتن شبکه یک سیما رفت و موفقیتی چشمگیر برای میناجعفر زاده به دنبال داشت. با وجود این کمتر کسی اصلا یادش می‌آید که او بیش از یک دهه پیش و به سال ۱۳۶۷ در مجموعه طنز «گلش‌های مادر بزرگ» به کارگردانی بهمن زرین‌پور نقش‌آفرینی کرد. سریالی که نظر به حضور ستاره‌های وقت تلویزیون ایران مانند ژاله علو، زنده‌نام نیکو خرمند، زنده‌نام

ویژگی‌های خود را دارد. در واقع در تولید فیلم با مجموعه‌ای در گروه سنی کودک و نوجوان، عناصری عینی و واقعی وجود دارند ولی این موضوع به بحث ارتباط با کودکان و دنیای آن‌ها تسری نمی‌یابد.

و «زنگ آخر» چقدر بلور پذیر بود؟

ببینید من معتقدم ارتباط با دنیای کودکان، کار دشواری نیست. بچه‌ها دنیای پاک و بی‌آلایشی دارند. شما با عناصری واقعی که در اختیار دارید، با بچه‌ها ارتباط برقرار می‌کنید و این ارتباط واقعا زیبا و ستودنی است. همانطور که گفتیم ارتباط با دنیای کودک و نوجوان به مراتب ساده‌تر از دیگران است.

گویا قرار است این فیلم در جشنواره‌های معتبر (داخلی و خارجی) هم نمایش داده شود. اشتباهه که نمی‌کنم؟

بله این موضوع را مد نظر داریم و حضور در جشنواره‌های معتبر، هم اتفاق خوبی است. هم فرصت خوبی برای تجربه‌اندوزی کنار بزرگوارانی که سال‌هاست در این حوزه حضور دارند و زحمات زیادی برای تولید آثار خوب و فاخر در حوزه کودک و نوجوان متحمل شده‌اند. این اتفاق سوای اینکه افتخار بزرگی است، تجربه خوبی هم برای آینده محسوب می‌شود.

از اکران این فیلم خبر تازه‌ای نشده است؟

راستش را بخواهید هنوز خبر جدیدی درباره اکران این فیلم نشده است. این در حالی است که «زنگ آخر» مراحل تولید و تدوین را پشت سر گذاشته و آماده اکران است.